

Cvetje s polja modroslovskega.

(Spisal dr. Fr. L.)

(Dalje).

5. O družini.

Ker smo o postanku in pomenu družine že govorili, treba nam določiti o tej prevažni družbi le nekatera pravna vprašanja.

Družina sloni na zakonski zvezi moža in žene. Tu se vpraša najprej, kaj je narava določila zastran zakonske zveze.

Kakor je zakon ustanovil Stvarnik, tako mu je tudi določil namen, da se namreč množi in ohrani človeški rod, da sta si mož in žena v podporo in da vzgajata otroke. Zaradi tega je zakonska zveza najtesnejša zveza izmed vseh, kar jih je med ljudmi, je najbolj vsestranska in popolna. Le taka zveza vodi do označenega namena. Zato je ta zveza

trajna, ker le v trajni zvezi se morejo vzgojiti otroci, in sicer popolnoma ali do konca trajna, to je do konca življenja jednega izmed zakonskih. Z drugimi besedami pravimo, da je zakonska zveza nerazdružljiva. Kakor se to kaže iz omenjenih razlogov, tako se spozna

tudi iz tega, da bi začasna zakonska zveza ne ustrezala namenu. Ako bi se združila mož in žena s to mislijo, da se prej ali slej razločita, ne bi se mogli trdno sklepati njuni srci. Kadar bi prišla na nju nesreča, takoj bi se ločil oni

del, katerega mu bolj ugaja prostost; otroci pa bi se ne mogli oklepati z ljubeznijo starišev, kateri jih utegnejo zapustiti, kadar se jim ljubi. Ločitev sama je velika krivica zoper onega (zlasti ženo), kateri mora vsled nje trpeti neugodne posledice. Ko je žena možu darovala svoje moči in zdravje, svojim otrokom pa življenje, naj bi jo smel mož pahniti od sebe? Naj nihče ne ugovarja, da se smeta ločiti pač le tedaj, kadar sta oba zadovoljna.

Zakaj ako se prizna to, da

se zakon sploh dá ločiti po naravnem pravu, potem ga sme razdružiti tudi jeden del. Zato trdimo in učimo, da je zakon po svoji naravi in svojem namenu nerazdružljiv.

Ako pa zakon ločijo celó omikani narodi (zlasti protestantske vere, Francozi i. dr.) in

Pridna Micika. (Slikal D. M.)